

Molí de vent de la Riera

Olost

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud-est del terme municipal
Emplaçament A 850 metres per pista forestal de la carretera C-154, punt quilomètric 17'400.

Coordenades:

Latitud: 41.97961
Longitud: 2.11621
UTM Est (X): 426783
UTM Nord (Y): 4647890

Classificació

Número de fitxa 08149 - 70
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPIC. 24.13.068
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00065
Fitxes associades:
[La Riera](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 27/02/2008 - 01:00

Descripció

El molí de vent de la Riera està situat en un petit monticle elevat, parcialment cobert per un bosquet de pins, a l'est de la masia que li dona nom i al nord del molí de la Riera.

Es tracta d'un molí de vent format per una torre quadrada bastida amb murs de maçoneria de pedra gran, amb grans carreus treballats delimitant les cantonades que pràcticament arriben al centre de la façana per les seves grans dimensions. Aquesta estructura és de planta quadrada amb uns 188 centímetres de costat i té una alçada aproximada de 4'80 metres. Té una única obertura, orientada al nord, una porta de petites dimensions (140 centímetres d'alt per 59 d'ample) emmarcada amb pedra treballada i amb la data de 1886 inscrita a la llinda. L'estructura queda coronada amb una cornisa de pedra motllurada i conserva un gran pal metàl·lic que sobresurt cap enlaire.

Observacions:

La tercera imatge s'ha extret de l'Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Olost. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

Història

El molí de vent de la Riera es va construir amb la finalitat de bombar l'aigua des d'un punt enclotat cap a un nivell superior des d'on se'n pogués aprofitar la masia. Segons fonts orals, l'escàs vent de la zona no va permetre el seu funcionament i es va abandonar ràpidament, fet que podria haver permès la conservació de la maquinària.

Bibliografia

MESTRE, Pere (1998). Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Olost. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

